{ } { }

Bakara Suresi | 275 | GİT

◀ **Bakara / 275** ▶

اَلَّذ۪ينَ يَأْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ
الَّذ۪ي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّۜ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَالُٓوا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰواۢ وَاَحَلَّ اللّٰهُ
الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰواۜ فَمَنْ جَٓاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّه۪
فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَۜ وَاَمْرُهُٓ اِلَى اللّٰهِۜ وَمَنْ عَادَ
فَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ ف۪يهَا خَالِدُونَ

Türkçe Transcript
Elleżîne ye/kulûne-rribâ lâ ye**k**ûmûne illâ kemâ ye**k**ûmu-lleżî yeteḣabbe**t**uhu-şşey**t**ânu mine-lmess*(i)*(c) żâlike bi-ennehum **k**âlû inneme-lbey'u miślu-rribâ(k) vee*h*alla(A)llâhu-lbey'a ve*h*arrame-rribâ(c) femen câehu mev'**iz**atun min rabbihi fentehâ felehu mâ selefe veemruhu ila(A)llâh*(i)*(s) vemen 'âde feulâ-ike a**s***h*âbu-nnâr*(i)*(s) hum fîhâ ḣâlidûn*(e)*

Abdulbaki Gölpınarlı Meali
Faiz yiyenler, ancak Şeytan tarafından çarpılmış gibi bir hale geliverirler. Bu da onların, alışveriş de faiz almaya benzer, onun eşidi demelerindendir. Allah, alışverişi helal etti, faizi haram. Rabbinden kendisine öğüt verilen, faizden vazgeçerse eskiden aldıkları ona aittir, işi de Allah'a ait. Fakat bundan sonra gene tutup faiz alanlar, ateş ehlidir, orada da ebedi kalırlar.

Abdullah-Ahmet Akgül Meali
(Farklı isimler ve sistemler içerisinde ve çeşitli şekillerde) **Faiz** *(riba)* **yiyenler** *(ve faiz ekonomisini yürütenler; dünyada asla ayakta duramayacak, onurlu ve huzurlu yaşayamayacak, kıyamet*

günü ise) **ancak şeytan çarpmış** *(sara nöbetine yakalanmış)* **olanın kalkışı gibi,** *(Allah'ın kahrına uğramış)* **olmaktan başka** *(bir tarzda)* **kalkamayacaklardır. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden** *(faizi helâl görmelerinden ve faize fetva üretmelerinden)* **dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Böyle her kime Rabbinden bir uyarı ve yasaklama gelir de** *(faize)* **bir son verirse, artık geçmiş** *(dönemdeki uygulamaları ve kazandıkları)* **kendisine kalır** *(ve bağışlanır; bundan sonraki)* **işi***(nin başarısı ve bereketi)* **de Allah'a aittir.** *(Devlet ona helâl ve hayırlı kazanç yolları göstermelidir.)* **Kim de** *(cahili sisteme)* **geri dönerek** *(faizli muameleye devam ederse)*, **artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır.**

> *[**Not:** Bu ayette **"Elleziy ye'külü-r riba"** (Faiz yiyen kimse) denmeyip; çoğul olarak **"Elleziyne ye'külune-r riba"** (Faiz yiyen kimseler) buyrulması, yani, ismi mevsulün, **cemi müzekker salim** kalıbı ile getirilmiş bulunması; asıl tehlikeli ve tahrip edici FAİZ'in, ferdi riba muamelesinden ziyade bugünkü gibi bir sistem halinde ve resmi müesseseler (Banka şubeleri) eliyle yürütülen faiz cinsinin olduğuna dikkat çekmek amaçlıdır.]*

Abdullah Parlıyan Meali

Faiz yiyenler ancak şeytanın dokunup sersemlettiği kimseler gibi davranırlar. Çünkü onlar: "Alışveriş de, bir tür faizdir" derler, halbuki Allah alışverişi helal sayarken, faizi haram kılmıştır. Kim Rabbinin öğüdünü dinler ve hemen faizden vazgeçerse, artık geçmişteki günahları veya ana sermayesi veya geçmişte aldığı faizler kendisine aittir. Ve onun hakkında karar vermek, artık Allah'a kalır. Kim de faize tekrar geri dönerse; içinde yaşayıp kalacakları ateşe mahkum olanlar işte böyleleridir.

Ahmet Tekin Meali

Ribâ, fâiz geliri yiyenler, kesinlikle şeytanın çarptığı, cinnet nöbetindeki kimseler gibi, toplumda huzur ve düzen bozucu davranırlar; kıyamet günü, cinnet nöbeti geçirenler gibi kabirlerinden kalkarlar. Bu ceza onlara: "Alışverişe dayalı kazanç elde etme düzeni de kesinlikle fâizciliğe dayalı gelir elde etme düzenine benziyor" demeleri sebebiyledir. Halbuki Allah ticarî alışverişleri helâl ve meşrû kılmış, fâizciliği ve fâizi de haram kılmıştır. Bundan böyle kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt, bir sorumluluk uyarısı üzerine, aklını kullanarak fâizciliğe son verirse; geçmişte olan kendisine, hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Kim de tekrar fâizciliğe dönerse, işte onlar cehennemliktirler. Onlar, orada ebedî kalırlar.

Ahmet Varol Meali

Faiz yiyenler, (kabirlerinden) ancak kendisini şeytan çarptığından deliye dönmüş bir adamın kalkışı gibi kalkarlar. Bu durum onların "alışveriş de faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal faizi ise haram kıldı. Kime Rabbinden bir öğüt

gelir de (faiz yeme işine) son verirse onun geçmişte aldıkları kendinedir. Onun işi ise Allah'a aittir [57]. Kim de yine (faiz almaya) dönerse işte bunlar cehennemliklerdir. Onlar orada sonsuza kadar kalıcıdırlar.

57.Yani onu bağışlama işi Allah`a aittir.

Ali Bulaç Meali
Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: 'Alım-satım da ancak faiz gibidir' demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır.

Ali Fikri Yavuz Meali
Fâiz yiyen kimseler, kendisine şeytan çarpmış olan nasıl kalkarsa, mezarlarından öylece kalkarlar. Bu halde olmaları; "-alış-veriş, aynen faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Halbuki Allah, alış verişi halâl ve fâizi (ribâyı) haram kılmıştır. Bundan böyle kim kendisine Rabbinden bir öğüt gelip fâiz yemekten sakınırsa daha önce aldığı faiz ona bağışlanır; geri alınmaz ve bundan sonra onun işi (affedilişi) Allah'a aiddir. Kim de, haram olan bu ribâyı helâl diye yemeğe dönerse, işte onlar cehennemliktirler; o ateşte ebedî olarak kalacaklardır.

Bahaeddin Sağlam Meali
Faiz yiyenler, ancak, delilikten dolayı şeytanın hırpaladığı kişinin ayağa kalkması gibi, (kabirlerinden) kalkacaklardır. Çünkü onlar: "Alışveriş de faiz gibidir" dediler. Hâlbuki Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Artık kim, Allah'tan ona bir öğüt geldikten sonra hemen sonra yaptığına son verirse, geçmişte kalan onundur. Yargısı da Allah'a kalmıştır. Kim, bu faizciliğe geri dönerse, işte onlar ateşe layık ve ehildirler. Ve onlar orada ebedî kalacaklardır.

(*) Faizcilik, kişisel ve toplumsal bir ihtiras doğurur. Bu ihtiras sonucu, kişi ve toplum şeytan çarpmışa dönüyor. Evet, değersiz az bir mala değerli çok vaktini harcayan kişi, bir çeşit delidir. Dünyada dahi ruhi durumu ağırlaşır, şeytan çarpmış gibi olur.

Bayraktar Bayraklı Meali
Faiz yiyenler, şeytanın çarptığı kimselerin kalkması gibi kalkarlar/davranırlar. Bu hal onların, "Alım satım da tıpkı faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Halbuki Allah alım satımı helâl, faizi haram kılmıştır. Bu nedenle, kim Rabbinin öğüdünü dinler ve hemen faizden vazgeçerse, evvelki kazançlarını koruyabilir ve onun hakkında karar vermek artık Allah'a kalır; faize geri dönenlere gelince, içinde süreli kalacakları cehennemin yâranı onlardır.

Besim Atalay Meali (1965)

Faiz yiyen kimseler, ancak, şeytan eliyle çarpılmışa dönerler, bu onların: «faiz, alışveriş gibidir» demiş olmalarından, Allah alışverişi helâl kılmıştır, faizi haram, bir kimse Tanrısı katından öğüt gelince, faizi bırakırsa, geçmiş olan geçmiştir, işini Allah yapar, kim ki yine dönerse işte bunlar cehennemlik, orda sonsuz kalırlar

---

Cemal Külünkoğlu Meali

(Farklı isim ve sistemler altında) faiz yiyerek (ve tefecilik yaparak insanları sömüren zalimler) kıyamet günü ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkar. Bu, onların: "Alışveriş de zaten faiz gibidir." demelerinden (ve faizi helal görmelerinden)dir. Oysa Allah alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Bu nedenle, kim Rabbinin öğüdünü dinler ve hemen (faizden) vazgeçerse evvelki kazançlarını koruyabilir ve onun hakkında karar vermek artık Allah'a kalır. Kim de tekrar (faize) geri dönerse işte onlar ateş ehlidirler ve orada ebedi olarak kalacaklardır.

Bkz. 2/278
Ayette geçen "Ribâ" kelimesi lügatte; "çoğalma, artma ve büyüme" manalarına gelmektedir. Dini ıstılahta ise alışverişlerde bir karşılık olmaksızın akitler arasına fazlalık bir miktarı şart koymaktır.
Kur'an'ın indiği dönemde bu kelime; "Borçludan, borç süresi (vâde) mukabili alınan fazlalık" için kullanılıyordu. Mesela 50 gr. altını 55 gr. altın olarak geri alırken, fazlalık olan 5 gr. "Ribâ" olarak değerlendiriliyordu. Bu anlamıyla "Ribâ"; Türkçede kullandığımız faiz kelimesinin tam karşılığı olmaktadır.
Ekonomi biliminde ve günümüz uygulamasında faiz; belli bir süre işletilmek üzere ödünç verilen paranın kullanımına karşılık, nominal ya da reel değer üzerinden alınan farktır. İslam dini, paranın yastık altında kalmasını istemez, onunla mutlaka yeni işler kurulmasını, istihdam sağlanmasını, üretim yapılmasını ister. İş kurmak ve bu yolla istihdam sağlamak ve üretim yapmak zordur ve risklidir diye de işin kolayına kaçarak paranın faize yatırılmasını yasaklar. Ancak enflasyonun yaşandığı bir ortamda borç para alıp da alınan paranın değerini erittikten sonra geri vermek de haksızlık olur. Zira İslam'ın faizi yasaklamasının sebebi insanları "haksızlığa uğratmamaktır".

Cemil Said (1924)

Murâbahadan [1] istifâde idenler kıyâmet güninde şeytânın temâsıyla mülevves olanlar gibi kalkacaklardır. Çünki murâbaha ticâretin 'aynıdır diyorlar. Allâh ticârete müsâ'ade itmişdir murâbahayı men' itmişdir. Rabbinden bu mev'ızadan mütenassıh olub da haksızlığa nihâyet virenlerin mâzîsi 'afv olunacak ve bunlar Allâh'ın emrine münkâd kalacaklardır. Fakat yine murâbahaya başlayanlar âteşde yanacak ve ilelebed kalacaklardır.

[1] Vâkı'a bu âyetdeki "riba" kelimesi fâiz ma'nâsına da gelmekde ise de maksûd ma'nâ bugünki Türkçemizde murâbaha oldığında şübhe yokdır.

Diyanet İşleri Meali (Eski)

Faiz yiyenler mahşerde ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, "Zaten alışveriş de faiz gibidir" demelerindendir. Oysa Allah alışverişi helal, faizi haram kıldı. Kime Rabb'inden bir öğüt gelir de faizcilikten geri durursa, geçmişi kendisinedir, onun işi Allah'a aittir. Kim faizciliğe dönerse, işte onlar cehennemliktir, onlar orada temelli kalacaklardır.

Diyanet İşleri Meali (Yeni)
Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, “Alışveriş de faiz gibidir” demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan böyle kime Rabbinden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarak) faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı onun olur. Durumu da Allah’a kalmıştır. (Allah, onu affeder.) Kim tekrar (faize) dönerse, işte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî kalacaklardır.

Diyanet Vakfı Meali
Faiz yiyenler (kabirlerinden), şeytan çarpmış kimselerin cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar. Bu hal onların «Alım-satım tıpkı faiz gibidir» demeleri yüzündendir. Halbuki Allah, alım-satımı helâl, faizi haram kılmıştır. Bundan sonra kime Rabbinden bir öğüt gelir de faizden vazgeçerse, geçmişte olan kendisinindir ve artık onun işi Allah'a kalmıştır. Kim tekrar faize dönerse, işte onlar cehennemliktir, orada devamlı kalırlar.

Edip Yüksel Meali
Tefecilikle para yiyenler, şeytanın çarptığı kimse gibi ayağa kalkarlar. Bu, onların, "Tefecilik alışveriş gibidir," demelerinden ötürüdür. Halbuki ALLAH alışverişi helal, tefeciliği ise haram kıldı. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de vazgeçerse, geçmişte kazandıklarını tutabilir; işi de ALLAH'a kalmıştır. Devam edenler ise cehennem halkıdır ve orada sürekli kalırlar.

> *"Yüksek" faizin ekonomi için sağlıksız olduğu bilinen bir gerçektir. Kuran'ın yasakladığı faiz, daha doğrusu tefecilik, iş yapma ve geliştirme amacıyla serbest piyasada alınan borçlar konusunda olmayıp zaruri ihtiyaçlara harcanmak amacıyla bireyler tarafından alınan borçlarla ilişkilidir. Daha önceki ve sonraki ayetlerle birlikte değerlendirildiğinde burada kınanan tefeciliğin banka faiziyle bir ilişkisi olmadığı anlaşılır. Serbest piyasa ekonomisi paranın değerini belirler. Kuran ayetleri bu konuyu ticaret ve kar bağlamında değil zekat ve sadaka bağlamında işler. Bireylerin zaruri ihtiyaçlarını sömürenler, tefeciliği ticaret diye savunur. Bak 3:130; 4:161.*

Elmalılı Hamdi Yazır Meali
Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlara, "alışveriş de faiz gibidir" demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt üzerine faizciliğe son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de yeniden faize

dönerse işte onlar cehennem ehlidirler ve orada süresiz kalacaklardır.

Elmalılı Meali (Orijinal)

Riba yiyen kimseler şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa öyle kalkarlar, bu işte onların «beyi' tıpkı riba gibidir» demeleri yüzünden, halbuki Allah bey'i halâl kıldı ribayı haram, bundan böyle her kim Rabbı tarafından kendine bir öğüt gelir de ribadan vaz geçerse artık geçmişi ona ve hakkında hüküm Allaha aiddir, her kim de döner yeniden alırsa işte onlar eshabı nardırlar, hep orada kalacaklardır

---

Erhan Aktaş Meali

Ribâ[1] yiyenler, ancak şeytanın dokunuşuyla çarptığı kimselerin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların, "Alışveriş de ribâ gibidir." demelerindendir. Oysa Allah, alışverişi helal, ribâyı haram kılmıştır. Kim Rabb'inden gelen öğüde uyarak, ribâdan vazgeçerse, geçmişte aldığı onundur. Onun kararı Allah'a kalmıştır. Kim tekrar ribâya dönerse, işte onlar ateş ehlidirler ve orada sürekli kalacaklardır.

1. Ribâ, "haksız fazlalık" demektir. Vade farkı, alım satım arasındaki kar farkı gibi fazlalıklar "kazanç" türü fazlalıklardır. Bu nedenle her fazlalık ribâ değildir. Faiz de bir fazlalık olmakla birlikte bu "kazanç" bağlamında olan bir fazlalıktır. Faiz, vade ve hizmet karşılığı olan bir kazançtır. Faiz sözcük olarak Kur\an\da kazanç anlamında birçok ayette yer almaktadır. Ribâ sözcüğüne "faiz" anlamı vermek önemli bir yanılgıdır. Ribâ gerek mal gerek hizmet olarak bir karşılığa dayanmaksızın "fazladan ve haksız olarak" elde edilen kazançtır; diğer bir deyimle "haksız" fazlalıktır. Bankacılık sisteminde kullandırılan krediye karşılık elde edilen kazanç; "hizmet ve zamana" karşılık alınmaktadır. Diğer bir deyimle, ribâ, "haksız fazlalık", faiz ise verilen hizmete karşılık elde edilen kardır. Ne var ki bu kar farkının/kazancın, verilen hizmete ve piyasa koşullarına denk olması esastır. Denkliğin gözetilmemesi, yüksek vade farkının olması durumunda faiz ribâya dönüşür. Bu bağlamda, yalnızca faiz değil, alışverişteki aşırı kâr miktarı da vade farkındaki aşırı fark da ribâdır. Diğer bir husus ta verilen hizmet, vade farkı ve piyasa koşullarına denk olma esasına göre belirlenen faiz, ribâyı (tefeciliği) önleyen önemli faktördür.

Hasan Basri Çantay Meali

Ribâ (faiz) yiyenler kendilerini şeytan çarpmış (birer mecnun) dan başka bir halde (kabirlerinden) kalkmazlar. Böyle olması da onların: «Alım satım da ancak ribâ gibidir» demelerindendir. Halbuki Allah, alış verişi halâl, ribâyı (faizi) haram kılmışdır. (Bundan böyle) kim Rabbinden kendisine bir öğüt gelib de (faizden) vaz geçerse geçmişi ona, ve işi (hakkındaki hüküm) de Allaha âiddir. Kim de tekrar (faize) dönerse onlar o ateşin yaranıdırlar ki orada onlar (bir daha çıkmamak üzere) ebedî kalıcıdırlar.

Hayrat Neşriyat Meali

Ribâ (fâiz) yiyenler (kabirlerinden), ancak kendisini şeytan çarpmış kimsenin, cinnet nöbetinden kalktığı gibi kalkarlar! Bu, şübhesiz onların: "Alış-veriş (de) ancak fâiz gibidir" demeleri yüzündendir. Hâlbuki Allah, alış-verişi helâl, fâizi ise haram kıldı! (1) O hâlde kim kendisine Rabbinden bir nasîhat gelir de (fâizden) vazgeçerse, artık geçmişte olan(İslâm'a girmeden önce aldıkları) kendisinindir. Onun işi (hakkındaki hüküm) ise Allah'a âiddir. Kim de (helâl sayarak fâize) dönerse, işte onlar ateş ehlidirler! Onlar orada ebedî olarak kalıcıdırlar.

(1)"Beşerin (insanın) hayât-ı ictimâîsinde (ictimâî hayâtında) bütün ahlâksızlığın ve bütün ihtilâlâtın(ihtilâllerin) menşei (kaynağı) iki kelimedir. Birisi: 'Ben tok olduktan sonra, başkası açlıktan ölse bana ne?' İkincisi: 'Sen çalış, ben yiyeyim!' Bu iki kelimeyi de idâme eden (devâm ettiren), cereyân-ı ribâ (fâiz) ve terk-i zekâttır. Bu iki müdhiş maraz-ı ictimâîyi (ictimâî hastalığı) tedâvi edecek tek çâre, zekâtın bir düstûr-ı umûmî sûretinde icrâsıyla, vücûb-ı zekât (zekâtın farz) ve hurmet-i ribâ (fâizin haram olması)dır." (Mektûbât, 22. Mektûb, 101) "Evet, âyet-i Kur'âniye âlem kapısında durup, ribâya: 'Yasaktır!' der. 'Kavga kapısını kapamak için banka kapısını kapayınız!' diyerek insanlara fermân eder. Şâkirdlerine (talebelerine): 'Girmeyiniz!' emreder." (Zülfikār, 25. Söz, 38)

İlyas Yorulmaz Meali

Faiz yiyenler, (hesap gününde) şeytanın çarpmış olduğu insanların sersemliğinde, ayağa kalkanlar gibi kalkacaklardır. Allah alışverişi helal etmiş, faizi yasaklamış olduğu halde, onlar "faiz de alışveriş gibidir" dediler. Kime Rabbinden öğüt (ayetler) gelirde, (yapa geldiği faizi yemekten) vazgeçerse, yaptıkları geride bırakmış olur ve işi Allah'a kalmıştır. Kimde faiz yemeye devam ederse (dönerse), artık onlar ateşe girecek olanlardır ve onlar orada ebedi kalacaklardır.

İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu

O kimseler ki paralarının faizini yerler, onlar mezarlarından ancak Şeytan çarpmasıyla çarpılmış olanlar gibi kalkacaklar. Bunun böyle olması gerçekten, onların: « Faiz bir alış verişten başka birşey değildir» demelerinden ileri gelir. Oysa ki Allah alım satımı helal, faizi ise haram kılmıştır. Bundan böyle herkime çalabından bir öğüt gelir, o da faiz almıya son verecek olursa, artık önceden aldığı onun olur. Ancak son söz yine Allah'ındır. Her kim de faize dönecek olursa, bu gibiler ateşte yanacak kimselerdir. Hep orada kalacaklardır.

İsmail Hakkı İzmirli

Faiz yiyenler [1] ancak şeytan çarpmış gibi deli [2] olarak kalkarlar. Bu, onların «faiz alım, satım gibidir» demelerinden nâşidir. Allah alım, satımı helâl ve faizi haram kılmıştır. Her kim ki kendisine Rabbinden bir öğüt erişir de faizden vaz geçerse geçmişi onundur [3], onun işi Allah/a aittir [4]. Her kim faize dönerse işte onlar ateşliktir, orada dâimdir.

[1] Faiz ile geçinenler.
[2] Kabirlerinden, yahut kıyamette, yahut deliliklerinden dolayı şeytan çarpmış gibi çarpık kalkarlar. Nazm-ı Celîl Arab-ı cahiliyenin zuumlarına göre vârit olmuştur. Yahut âhirette utandıklarından dolayı çarpık bir surette kalkarlar.
[3] Haramdan evvel olanı onundur. O istirdat olunmaz.
[4] Allah dilediği gibi hükmeder. Yahut faizin haram olması, hürmetin müstemir olması Allah'a aittir.

Kadri Çelik Meali
Faiz yiyenler ancak şeytan çarpmış kimse gibi yaşarlar. Bu, onların, “Zaten alışveriş de faiz gibidir” demelerindendir. Oysa Allah alış verişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faizcilikten) geri durursa, geçmişi kendisinedir ve onun işi Allah'a aittir. Kim de (faizciliğe geri) dönerse, işte onlar ateş ehlidir ve onlar onda temelli kalıcılardır.

Mahmut Kısa Meali
İnsanların acil paraya ihtiyaç duydukları zayıf anlarını fırsat bilerek, verdikleri borç karşılığında fâiz alıp insafsızca tefecilik yapanlar, yani **ribâ yiyenler,** mahşer gününde kabirlerinden **ancak şeytan çarpmış** ve cinnet geçirmiş **kimsenin kalktığı gibi** perişan bir hâlde **kalkacaklardır. Bunun sebebi:**
“Sizin helâl gördüğünüz kâr ortaklığına dayalı borçlanmalar ve her türlü **ticâret** ve kira gelirleri **de tıpkı fâiz gibidir.** Eğer fâiz almak haramsa, bunların da haram olması gerekir. Zira ikisinde de sermayenin para kazanması söz konusudur!**” demeleridir.**
Dikkat edilirse, kâfirler, fâizin ticâret gibi helâl olduğunu ifâde etmek için “Faiz ticâret gibidir.” demeleri gerekirken, sanki iktisadi hayatın vazgeçilmez unsuru fâizmiş de, yasaklığı tartışılan konu ticâretmiş gibi, “Ticâret fâiz gibidir.” diyorlar.
Oysa Allah ticâreti helâl, fâizi haram kılmıştır. Çünkü fâiz, ticârî faaliyetlerden tamamen farklıdır.
O hâlde, her kim kendisine Rabb’inden bir öğüt ulaşır dao öğüdü dinleyip tefecilikten, fâizcilikten **vazgeçerse, geçmişte olan kendisinindir.** Bu ayet inmeden önce fâiz yoluyla elde ettiği kazanç kendisinden geri alınmayacaktır. **Onun** âhiretteki **durumu ise Allah’a kalmıştır.** Allah, tövbesindeki samîmiyete ve tövbe ettikten sonraki davranışlarına göre ona hak ettiği karşılığı verecektir.
Fakat kim de Allah’ın emrini hiçe sayarak **yeniden** fâizciliğe **dönerse, işte onlar da cehennem halkıdır ve sonsuza dek orada kalacaklardır!**
Faizden vazgeçmeyenler, bunun cezasını sadece âhirette görecek de değiller:

Mahmut Özdemir Meali
Ribâ (Fâiz) yiyenler, Dokunma’dan ötürü Şeytan’ın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkar. İşte bu, onların “Alım-Satım da Ribâ benzeridir” dedikleri sebebiyledir. Oysa Allah Alım-Satım’ı halâl, Ribâ’yı haram kıldı. Kim rabbinden kendisine uyarı geldi de

vazgeçtiyse, geçmiştekiler onundur. Artık onun işi Allah'adır. Kim tekrar döndüyse, işte onlar Ateş arkadaşlarıdır. Orada sürekli kalacaklardır.

Mehmet Çakır Meali

Riba [1] yiyenler, kabirlerinden kalkarken, sanki şeytan çarpmış gibi sendeleyerek kalkacaklardır. Bunun sebebi: " alış veriş de, riba gibidir " demiş olmalarıdır. Halbuki Allah, alış verişi helâl, ribayı haram etmiştir. Rablerinden yazılı uyarı geldikten sonra riba yemeğe son verenlerin geçmişteki durumları Allah'a kalmıştır. Riba yemeğe devam edenler, ateş mahkumu olarak sonsuza kadar yanacaklardır.

Mehmet Çoban Meali

Faiz yiyenler, ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi hesap günü kalkacaklar. Bu, onların, "Faiz de bir alış veriş gibidir!" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Bazıları da faiz hakkında değişik yorumlar yapar; zamanının, ülkelerinin, ekonomilerinin şartlarını bahane ederek belli oranlarda faizin haram olmadığını iddia ederler. Hâlbuki rızkı veren Rabbinizdir. Rabbiniz faize bulaşmadığınız zaman helal rızıklarınızı artırandır. Rabbiniz aranızdaki işlerin helal dairesinde olmasını ister. Müminler için güzellikleri, zorlukları, paylaşmak insani ilişkilerin aslıdır. Sizin yanlış yorumlarla faize bahaneler aramanız inancınızla ilgilidir. İnancı sağlam olanlar faizden vazgeçer. İnancı şüpheli çürük olanlar ise faiz yemeye bahane arar. Onun için; bundan böyle kim Rabbinin öğüdünü dinleyerek faizden vazgeçerse, artık önceden aldığı O'nun olur. Durumu Allah'a kalmıştır. Kim tekrar faize dönerse, işte O'nlar cehennemliklerdir. Cehennemde ebedi kalacaklardır.

Mehmet Okuyan Meali

Faiz yiyenler, şeytan çarpmış kişilerin kalktıkları gibi kalkarlar. [*] Bu, onların "alışveriş tıpkı faiz gibidir." demeleri yüzündendir. (Oysa) Allah alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. (Artık) kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faizden) vazgeçerse, geçmişte olan (kazançları) kendisinindir. [*] Onun işi Allah'a (kalmış)tır. Kim de (tekrar faize) dönerse, işte onlar ateş halkıdır; orada [ebedî] kalıcıdır.

> *Bu cümle Kur'an'da başka hiçbir günah için kullanılmamaktadır. Faiz veya tefecilik denen işlem bir malın haksız yere artması ve emeksiz bir artış göstermesi anlamına geldiği için Kur'an'da şiddetle reddedilmekte, bu ayette faiz yiyenlerin şeytan çarpmış, şeytanın maskarası durumuna düşmüş bir halde olacakları bildirilmektedir. Faize veya tefeciliğe alışmış olanların gözünü para hatta bütünüyle dünya sevgisi bürümüş olacağı için, onların dünya hayatındaki duruşları gözü dönmüşlüktür Benzer mesajlar: Mâide 5:95, 101; Enfâl 8:38.*

Mehmet Türk Meali

Fâiz yiyenler (âhirette) ancak şeytan çarpmış (deli)ler gibi kalkarlar.[1] Bu, onların: "alış veriş de fâiz[2] gibidir." demelerinden dolayıdır. Hâlbuki Allah, alış verişi helâl, fâizi ise haram kılmıştır. Kim, kendisine Rabbinden bir öğüt gelir gelmez (fâiz yemekten) vazgeçerse geçmişte aldığı fâizler onun kendisine,[3] hakkındaki karar da Allah'a aittir. Fakat kim de (fâize) geri dönerse işte onlar, içerisinde sürekli olarak kalmak üzere cehenneme gideceklerdir.

1 Bu bölüm, "Faiz yiyenler ancak şeytan çarpmış (deli)ler gibi dolaşırlar." şeklinde de anlaşılabilir.
2 Riba (faiz): Artma, fazlalaşma, gelişme anlamına gelen bir mastardır. Dini terim olarak; cins ve miktarı aynı ve alınıp satılması, dinen helal olan iki mal, biri diğeriyle karşılıklı olarak değiştirildiğinde bir taraf için kabul edilen fazlalığa riba denir. "Riba" yerine Türkçede daha çok "faiz" veya "nem'a" kelimesi kullanılmaktadır. (Tıpkı "mescid" yerine "cami" kelimesinin kullanıldığı gibi.) Câhiliyye döneminde asıl borca, "re's'ül-mâl" (ana mal), fazlalığa ise "ribâ" adı verilirdi. Bugünkü faiz işlemleri nitelik bakımından câhiliyye döneminde uygulanandan başka bir şey değildir. Bir şeyin nitelikleri değişmedikçe adının değişmesi, bu konudaki hükmün değişmesini gerektirmez. Faiz hakkında inen ilk âyet, "faizin malı artırmayacağını" bildiren (Rum: 39.) âyettir. (Nisâ: 160-161.) âyetlerde ise; "Tevrat'ta Yahûdîlere de faizin yasaklandığı" belirtilmiştir. Daha sonra inen (Âlu İmrân: 130.) âyette de "faizi yemek yani almak haram" kılınmıştır. Peygamberimiz: "Altın altınla, gümüş gümüşle, buğday buğdayla, arpa arpayla, hurma hurmayla ve tuz tuzla misli misline, birbirine eşit ve peşin olarak değiştirilirler. Ama bunların cinsleri ayrı olursa peşin olarak, istediğiniz gibi satış yapın. Her kim bu şekil değiştirmede fazla verir veya alırsa kesinlikle ribâ yapmış olur." buyurmuştur. (Tirmizî) Veda hutbesinde de faizin kaldırıldığı açıkça ifâde edilmiştir. İmam Ebû Yûsuf, altın ve gümüş dışındaki madenî ve kâğıt paralarda enflasyon farkını faiz olarak kabul etmemiştir. Kâğıt para denilen "banknotlar", İslâm hukukuna göre para olmayıp esas para olan altın veya gümüş karşılığında verilen, senetlerdir. İslâm dışı ekonomilerin bir ürünü olan faiz için İslâm Hukukundan çözüm aramak, onların bu olumsuzluğunu İslâm'a temizletmeye kalkışmak demektir. Bu sebeple bugünkü faiz türlerinin İslâm'a göre durumunun tartışmasına girilmemiştir.
3 Yani o faizleri geri alınmaz. Çünkü İslâm hukukunda, muamelatla ilgili yeni gelen bir hüküm, daha önce yapılan muameleler için uygulanmaz.

Muhammed Esed Meali

FAİZ yiyenler, [262] şeytanın çarptığı kimseler gibi davranırlar; çünkü onlar "Alışveriş de bir tür faizdir!" [263] derler -halbuki Allah alışverişi helal ve faizi haram kılmıştır. Bu nedenle, kim Rabbinin öğüdünü dinler [264] ve hemen [faizden] vazgeçerse, evvelki kazançlarını koruyabilir ve onun hakkında karar vermek artık Allah'a kalır; ona, [faize] geri dönenlere gelince; içinde yaşayıp kalacakları ateşe mahkum olanlar işte böyleleridir.

262 Ribâ ("faiz") kavramı ile ilgili bir tartışma için bkz. nüzul sırasına göre bu terimin ilk defa kullanıldığı 30:39, not 35. Ribâ'nın yasaklanması konusunu ele alan bu pasajın Hz. Peygamber'e inen son vahiylerden olduğuna inanılmaktadır. Faiz konusu, mantıksal olarak, karşılıksız yardım konusunu ele alan önceki uzun pasaj ile bağlantılıdır. Çünkü ilki, ahlakî olarak ikincisinin tam zıddıdır: -gerçek yardım, herhangi bir maddî karşılık beklemeksizin bir şey vermeyi

ifade eder; halbuki faiz, borç verenin mukabil bir emek sarfetmeksizin kazanç sağlama beklentisine dayanmaktadır.

263 Lafzen, "gibidir".

264 Lafzen, "her kim ki kendisine Rabbinden bir öğüt ulaşır".

Mustafa Çavdar Meali
Faiz yani haksız kazanç yiyenler, ancak şeytanın/tefecinin çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu onların "Faiz alışveriş gibidir" demelerinden dolayıdır. Hâlbuki Allah, alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir ve buna son verirse, geçmişi kendisine kalmıştır. Onun işi Allah'a aittir. Kim de faize tekrar dönerse, işte bunlar ateş halkıdır. Onlar orada kalıcıdırlar. 3/130, 4/161, 30/39

Mustafa İslamoğlu Meali
FAİZ yiyen kimseler, başka değil sadece aklını çelmek için şeytanın dokunduğu[522] kimse gibi hareket ederler: Çünkü onlar "Alışveriş de faiz gibidir" derler. Oysa Allah alışverişi helâl, faizi[523] haram kılmıştır. Her kim Rabbinden kendisine nasihat gelir gelmez bu işe son verirse, evvelki kazançları ona, onun hakkında karar vermek de Allah'a kalır. Her kim de dönerse, işte onlar ateş ashabıdırlar; onlar orada kalıcıdırlar.[524]

[522] Habt, "düşüncesizce, akılsızca vurma" anlamına geldiği gibi (Keşşaf), "delilik, akla musallat olma, aklı çelme" anlamına da gelir (Lisân ve Tâc). Kur'an faizle borç para vereni aklî dengesi bozuk bir insana benzetmektedir. Başkalarının emeğini ve kazancını yattığı yerden sömüren faizci, öylesine bir hırs ve histeriye tutulmuştur ki, onun gözünü hiçbir şey doyuramaz. Çünkü o, aklıyla değil güdüleriyle hareket etmektedir. [523] Ribâ: Sözlükte artma, yükselme, fazlalaşma, nema, yükseğe çıkma, bedeni serpilip gelişme anlamlarına gelir. Faiz, taşan, kabaran fazlalık demektir. Aslında ribaya "faiz" denmesi, kanaatimizce 19. yüzyıldaki buhran sırasında devletin riba ile borçlanmasına karşı oluşacak dînî tepkileri bloke etmek için düşünülmüş bir semantik hile idi. Bu ribalı borçlanma, Osmanlı için sonun başlangıcı olacaktır. [524] Bu âyet, bir görüşe göre Kur'an'dan en son inen âyetler grubunda (2:275-281) nâzil olmuştur. İbn Abbas'tan nakledilen bir görüşte son âyet Mâide 3'tür. İkinci bir nakle göre ise bu âyettir. Said b. Müseyyeb'den nakledilen bir haber bunu teyit eder. Hz. Ömer şöyle der: "En son vahyedilen âyetler riba konusundaydı, fakat Rasulullah, bu âyetlerin anlamını bize tam açıkla(ya)madan irtihal etti" (İbn Hanbel). Fakat muhteva açısından Mâide 3, son inen âyet sıfatını daha çok hak etmektedir. Faiz hakkında inen ilk âyet ise bu değil, Rûm 39'dur.

Ömer Nasuhi Bilmen Meali
O kimseler ki, ribâyı yerler, onlar kalkamazlar, ancak şeytanın çarpmış olduğu delirmiş bir şahıs gibi kalkarlar. Bu ise onların, «Alış veriş muamelesi tıpkı ribâ gibidir,» demeleri sebebiyledir. Halbuki, Allah Teâlâ ticâreti helâl, ribâyı ise haram kılmıştır. İmdi her kim ki, kendisine Rabbinden bir mev'ize gelir de ribâya nihâyet verirse, evvelce aldığı, kendisinedir ve onun hükmü Allah

Teâlâ'yadır. Ve her kim tekrar ribâya dönerse işte onlar cehennem ehlidirler, onlar orada ebedî kalacaklardır.

Suat Yıldırım Meali

Faiz yiyenler tıpkı şeytanın çarptığı kimsenin kalkışı gibi kalkarlar. Bu, onların “Alış veriş de faiz gibidir. ” demelerindendir. Halbuki Allah alış verişi mübah, faizi ise haram kılmıştır. Her kime Rabbinden bir talimat gelir, o da faizden vazgeçerse, daha önce yaptığı muamele kendisi için geçerlidir, hakkındaki hüküm de Allah'a aittir. Her kim tekrar faizciliğe başlarsa, işte onlar cehennemliktir, hem de orada ebedî kalacaklardır. {KM, Çıkış 22, 24; Levililer 25, 36-37; Tesniye 23, 20}

Burada kıyamette faizcilerin kabirden kalkma sırasında sar’a nöbetine tutulan hasta gibi olacakları bildirilmektedir. Tarihe bakılırsa anlaşılır ki: İnsan toplumlarındaki bütün karışıklıkların, ihtilâfların sebebi şu iki kelimedir: 1-”Sen çalış ben yiyeyim.” 2- “Ben doyduktan sonra, başkasının ne hali varsa görsün.” İslâm birinci tutumu faizi haram kılarak, ikinciyi zekâtı farz kılarak ortadan kaldırır. Topluma huzur, barış, denge ve refah getirir. Faizi alan da, veren de psikolojik ve sinirsel yönden yıpranır. Faizle para verenin aklı fikri parasında kalır, parasının dönmemesi tehlikesini yaşar. Borçlu ise paranın aslını ödemesi bile zorken, üstelik ağır bir faiz yükü ödeme angaryası sebebiyle yıpranır. Tansiyon ve kalb rahatsızlığı durumları ortaya çıkabilir. İktisat uzmanlarına göre kazanç yolları dört olup bunlardan üçü üretken, dördüncüsü değildir. Emek, sanat ve ticaret, bir de risk faktörü üretkendir. Zira eşyayı üretim yerinden tüketim yerlerine sevk etmekle riske mâruz kalır, değeri artar. Dördüncü yol faiz olup üretken değildir. Faizde risk yoktur. Zira borç, zarar tehlikesine mâruz değildir. Geri dönmesi garantili sayılmaktadır. Emek, zekâ ve maharetin semereleri, faiz kanallarından faizcilerin ellerinde toplanarak servet, tekelleşmeye gider. Fakirlik, işsizlik artar. İşsizlerde öfke yükselir, yağma hevesi ortaya çıkar. Toplumsal patlama başlayınca, faizciler cin çarpmış gibi sendeler, bütün emelleri altüst olur.

Süleyman Ateş Meali

Riba yiyenler, ancak şeytanın dokunup çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu, onların: "Alışveriş de riba gibidir." demelerinden ötürüdür. Oysa Allah, alış-verişi helal, ribayı haram kılmıştır. Kime Rabbi'nden bir öğüt gelir de (o öğüte uyarakribadan) vazgeçerse, geçmişte olan kendisinindir ve işi de Allah'a kalmıştır. (Allah onu affeder). Kim tekrar (ribaya) dönerse onlar ateş halkıdır, orada ebedi kalacaklardır.

Ribâ: tefe, gerçek faiz.

Süleyman Tevfik (1927)

Fâiz yiyenler yevm-i kıyâmetde mezârlarından şeytân çarpmışlar gibi kalkarlar. Bu 'ikâba onlar: Ribâ da bey' ve şerâ gibidir dimeleri (fâizi alışverişdeki kâr gibi helâl saymaları) ile müstehak oldılar. Allâh alışverişi helâl ve ribâyı harâm kıldı. Rabbinden gelen mev'ızaya (ribâdan ictinâb emrine) tâbi' olub bundan vaz geçen kimseniz evvelce aldığı onadır (evvelce aldığı fâiz istirdâd

olunmaz) Onun emri Allâh Te'âlâya 'âid ve râci'dir. Cenâb-ı Hak onun hakkında dilediği vecihle hüküm ider. Yine buna 'avdet iden (nehiyden sonra ribâ ahzında devâm iden ve yâhud bundan fâriğ oldukdan sonra yine başlayan) kimseler cehennemlik olub orada ebedî olarak kalırlar.

Süleymaniye Vakfı Meali

Faiz yiyenler, şeytanın aklını çeldiği[*] kimsenin tavrından farklı tavır göstermezler. Bu (şeytanca tavır) onların “Alım-satım, tıpkı faizli işlem gibidir.” demeleridir. Allah, alım-satımı helâl, faizli işlemi haram kılmıştır. Kime Sahibinden (Rabbinden) bir öğüt ulaşır da faiz almayı bırakırsa, önceden aldıkları kendine kalır. Onun işi Allah’a aittir. Kim de devam ederse, onlar cehennem ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

[*] Ayette geçen, tehabbut تخبط, "takılıp aklını çelme ve aklını bozma" anlamlarına da gelir (Lisân, Tâc'l-arûs).

Şaban Piriş Meali

Faiz yiyenler, “alışveriş, faiz gibidir” demeleri dolayısıyla, ancak kendisini şeytan çarpmış kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Halbuki Allah, alışverişi helal, faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir ve o da (faize) son verirse, geçmişi kendisine, işi Allah'a aittir. Kim de tekrar (faizciliğe) dönerse, işte bunlar cehennem ashabıdır. Onlar orada ebedi kalacaklardır.

Ümit Şimşek Meali

Faiz yiyenler, şeytan çarpmış kimsenin kalkışı gibi kabirlerinden kalkarlar. Bu, onların “Alışveriş de faiz gibidir” demeleri yüzündendir. Oysa Allah alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt ulaşır ve o da bundan vazgeçerse, evvelce almış olduğu kendisine aittir; işi ise Allah'a kalmıştır. Her kim tekrar faize dönecek olursa, öyleleri de ateş ehlidir ve orada ebedî olarak kalacaklardır.(137)

(137) Yardımlaşmayı ve yoksullara Allah için bağışta bulunmayı teşvik eden âyetleri izleyen bu âyetler, faizle ilgili olarak son derece şiddetli ifadeler içermektedir. Bütün bu âyetler bir arada göz önüne alındığında, karşımıza bir medeniyetler mukayesesi çıkmaktadır ki, bunun bir tarafında sürekli olarak iyilik yapmak için programlanmış, zayıfın ve yoksulun elinden tutan ve en sevdiği şeyleri onlar için fedadan haz alan bir insan modeli, diğer tarafında ise zayıf ve yoksul düşmüş kimseyi yolunacak bir kaz olarak gören çıkarcı bir anlayış vardır. Sadaka ve faiz, bu iki anlayışın tüm yoğunluğuyla belirdiği ve çarpıştığı iki alanı teşkil etmektedir.

Yaşar Nuri Öztürk Meali

O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar. Bu böyledir, çünkü onlar, "Alış-veriş de riba gibidir." demişlerdir. Oysaki Allah, alış-verişi helal, ribayı haram kılmıştır. Kendisine Rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi kendisine, işi Allah'a kalmıştır.

Yeniden ribaya dönene gelince, böyleleri ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

Eski Anadolu Türkçesi
anlar kim yirler ribāyı, durmayalar ya'nį sinden, illā nite kim durur ol kim urur anı dįv, delüliginden ötürü. şol andan ötürü kim bayıķ anlar eyittiler: “degül śatı eylemek illā ribā gibi.” daħı ḥelāl eyledi Tañrı bey'i, daħı ḥarām eyledi ribāyı. pes her kim gele aña ögüt, çalabı’sından, pes yıġlındı: anuñdur ol kim geçdi ya'nį 'afv olındı. daħı işi anuñ Tañrı dapadur. daħı her kim döne ya'nį ribāya, şunlar od isleri:, anlar anuñ içinde ebed ķalıcılardur.

Satır Altı Meal (1534)
Ol kişiler ki yirler ribāyı durmazlar, illā nite kim durur ol kişi kim cin dutarkendüyi. Ol anuñ gibi olmaķ anuñ-çundur kim eyitdiler anlar: Ṣatmaķ ribāgibidür didiler. Tañrı Taʻālā ṣatmaķı ḥalāl eyledi, ribāyı ḥarām eyledi. Pes ki-me kim naṣīḥat gelse Tañrısından, ribā yimekden ķayıtsa, özinüñdür geçen ṣuç, daḫı anuñ ḥükmi Tañrıyadur. Daḫı kim ribā yimege dönse, tevbe itme-se, anlar ṭamu ehlidür, anlar anuñ içinde hemīşe ķalurlar.

Bunyadov-Memmedeliyev
Sələm (müamilə, faiz) yeyənlər (qiyamət günü) qəbirlərindən ancaq Şeytan toxunmuş (cin vurmuş dəli) kimi qalxarlar. Bunların belə olmaları: “Alış-veriş də sələm kimi bir şeydir!” – dedikləri üzündəndir. Halbuki, Allah alış-verişi halal, sələm (faiz) almağı isə haram (qadağan) etmişdir. İndi hər kəs Rəbbi tərəfindən gələn nəsihəti qəbul etməklə (bu işə) son qoyarsa, keçmişdə aldığı (sələmlər) onundur (ona bağışlanar). Onun işi Allaha aiddir. Amma (yenidən sələmçiliyə) qayıdanlar cəhənnəmlikdirlər və orada həmişəlik qalacaqlar!

M. Pickthall (English)
Those who swallow usury cannot rise up save as he ariseth whom the devil hath prostrated by (his) touch. That is because they say: Trade is just like usury; whereas Allah permitteth trading and forbiddeth usury. He unto whom an admonition from his Lord cometh, and (he) refraineth (in obedience thereto), he shall keep (the profits of) that which is past, and his affair (henceforth) is with Allah. As for him who returneth (to usury) Such are rightful owners of the Fire. They will abide therein.

Yusuf Ali (English)
Those who devour usury(324) will not stand except as stand one whom the Evil one by his touch Hath driven to madness(325). That is because they say: "Trade is like usury(326)," but Allah hath permitted trade and forbidden usury. Those who after receiving direction from their Lord, desist, shall be pardoned for the past; their case is for Allah (to judge); but those who repeat

(The offence) are companions of the Fire: They will abide therein (for ever).

324 Usury is condemned and prohibited in the strongest possible terms. There can be no question about the prohibition. When we come to the definition of usury there is room for difference of opinion. 'Umar, according to Ibn Kathir, felt some difficulty in the matter, as the Prophet left this world before the details of the question were settled. This was one of the three questions on which he wished he had had more light from the Prophet, the other two being Khilafah and Kafalah (see 4:12 , n. 518). Our 'Ulama', ancient and modern, have worked out a great body of literature on usury, based mainly on economic conditions as they existed at the rise of Islam. (Cf. 3:130). (R).

325 An apt simile: whereas legitimate trade or industry increases the prosperity and stability of men and nations, a dependence on usury would merely encourage a race of idlers, cruel blood-suckers, and worthless fellows who do not know their own good and therefore akin to madmen.

326 Owing to the fact that interest occupies a central position in modern economic life, and specially since interest is the very life blood of the existing financial institutions, a number of Muslims have been inclined to interpret it in a manner which is radically different from the understanding of Muslim scholars throughout the last fourteen centuries and is also sharply in conflict with the categorical statements of the Prophet (peace be on him). According to Islamic teachings any excess on the capital is rib'a (interest). Islam accepts no distinction, insofar as prohibition is concerned, between reasonable and exorbitant rates of interest, and thus what came to be regarded as the difference between usury and interest; nor between returns on bonus for consumption and those for production purposes and so on. [Eds.].
